

ଆବାହନ ।

ଅସ ବିଜ୍ଞାନୀ, ଭାରତ-ଭୂମିରେ

ଭାରତ-ଭୂମିର ପୁଣ୍ୟ ରାଜ-ପ୍ରଜାମାନୁ
ବ ଦେଇ ତୋଷିବ ଅଳ୍ପ ଦିନ, ଉଜ୍ଜ୍ୱଳ,
ବ କଳ୍ପିତ ଅଳ୍ପ ଜାତି, ଅଭିବାଦନରେ !

ଦେବ ।

ଦରିଦ୍ର ଉଜ୍ଜ୍ୱଳ ଯଦି, ବନ୍ଧୁ ପୁରସ୍କୃତି
ରାଜିଅଛି ସମାଜରେ , ଜୀର୍ଣ୍ଣ କଲେବରେ ,
ମଗଧ-ମୁପଦି ପୁଣି କଣ୍ଠିତ-ଭୂଷଣ ,

(୨)

ଯଯାତି, ଅନନ୍ତବନ୍ଧୁ ଗଜ-କୁଳେଶ୍ଵର-

କର୍ତ୍ତୃବ୍ରତ୍ତି, ସବଧୁଂସି କାଳର କବଳ ।

ଧୀରମଣି ! ପୁଣ୍ୟଶ୍ଳୋକ ନରପତି ଚୟ

ଶାସିଥିଲେ ବାହୁବଳେ ଅଗମ୍ଭ ଗୌଡ଼ରୁ

ଗୋଦାବରୀ-ଘର-ବ୍ୟାପୀ ଏକ୍ଷୁମି ଶ୍ରୀକ୍ଷ ; *

ସାମାନ୍ୟ, ଉତ୍ତଳ ଯଦ୍ ଉତ୍ତ ସାମ୍ରାଜ୍ୟ ,

ପୁଣ୍ୟପୁଞ୍ଜ <କାଥାରେ ନାଳାତି କନ୍ଦରେ

ନିସର୍ଗ ତାମସ ଭବ ଘଉଡ଼ି କନ୍ଦରୁ

ସମ୍ପାଦିତ୍ତ ଯହେ ମହାଜ୍ୟୋତିର ହଟକ ;

ଯେ ଜ୍ୟୋତି ହଟକେ ଅଶା ସାଗର-ବିଧୌତ-

* ଏହି ବିସ୍ମୃତ ଭୂ-ଞ୍ଚର ଅଧୀଶ୍ଵର ଥାର “ଗୌଡ଼େ-
ଶ୍ଵର ଗଜପତି ନବକୋଟି କର୍ଣ୍ଣାଟ ଉତ୍ତଳ ବର୍ତ୍ତେଶ୍ଵର
ବୀରଧରୀରବର ପ୍ରତାପ” ଉପାଧି ଧାରଣ କରିଥିଲେ ।

(୩)

କୁମାରୀକାଠାରୁ ଦେଶ ମାନସ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ
ହେଉଅଛି ଅଲୋକିତ ଅଲୋକସାମାନ୍ୟ ।
ଉତ୍ତଳ-ବିଚକ୍ଷୀ ବାର ଡେଇଁ-ସୁରନ୍ଦର ,
(ବିଚିତ୍ର-ସ୍ବଚ୍ଛନ୍ଦଶ୍ରୀ-ମୁକୁଟ-ମଣିରେ
ସଦା ନାଗଚିତ୍ର ଦେବ । ଯାଜ ପାଦପୀଠ)
ଗଙ୍ଗକୁଳରବି ସେହି ଶୈଳଗଙ୍ଗଙ୍କର
ଅକ୍ଷୟ କାରୁଣ୍ୟ ମାଳା ସ୍ଥପତି-ପାଟବେ
ନୀଳାଦ୍ରି କନ୍ଦରେ ପୁଣି ସୌଧ ଚନ୍ଦ୍ରବଳେ ,
କୁଳ-ଧର୍ମ ଶିଖାଭୂଷେ ସମୁଦ୍ଧଳେ ଦେବ !
ବିଷ୍ଣୁବ ଧର୍ମର ଜ୍ୟୋତି ଉତ୍ତଳେ ଝଟିବେ । ❀

❀ ପରଶିଷ୍ଟ ଦୃଷ୍ଟବ୍ୟ ।

(୪)

ପ୍ରାଚୀପଟେ ପଥକର ଦୂର ଦରଶନ,
ଗାଙ୍ଗେୟ ଗୌରବ କୀର୍ତ୍ତି ଏକାମ୍ର କାନନ- ।
ପ୍ରାସାଦ-ଶିଖର-ଶୋଭି-ପିନାକ ପ୍ରବର
ସବିତା ଅରୁଣ-ଭାଙ୍ଗିଲେ ସିଂଧୁଶ୍ରୀ ସମାନେ
କିରୀଟର , ଯେବେ ଦେବ ନିରାଶ୍ରୟ ରଥେ
ଏକାମ୍ର କାନନ ଭେଦି ଉଇଁ ବାହାରନ୍ତି ।
ସେ ଶ୍ରୀୟାର ତଳେ ଦେବ ! କହର ମୁଦରେ,
ହେଉ ସେହି ଶ୍ରୀୟା ତବ ଶିବଦ ସଙ୍ଗଦା ।
ଫିଟିଲଣି ପ୍ରାଚୀଦ୍ୱାର କୁକୁମେ-ରଞ୍ଜିତ ;
ତବ ଆଗମନ ଇଚ୍ଛି ପୌରନ୍ଦରୀ ଦୃଢ଼ ,

* ଏହା ନଗାଙ୍ଗେୟ କୀର୍ତ୍ତି ବୋଲି ପ୍ରତିପନ୍ନ ହୋଇଅଛି
ଗୃଧ୍ରପୁରରୁ ଉତ୍କଳୀ - ଶିଳାଫଳକରୁ ଜଣାଯାଏ
ଯେ ରାଜ ରାଜ (୩ୟ) କର ପୁତ୍ର ଅନଙ୍ଗଭୀମଦେବ
୧୧୭୫ ଖ୍ରୀ. ବା ୧୨୫୩ ଖ୍ରୀ: ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ରାଜତ୍ୱ କରନ୍ତି
ଓ ସେ ଭୁବନେଶ୍ୱର ମହାମନ୍ଦିରର ନିର୍ମାତା ଓ ଭୁବନ-

(*)

ଫୁଟାଇଲ କିବା ସତେ ହେମ-ଘଟାପନ
ପାତଳାକ-ଦାନ ଗୁଡ଼ ବନ୍ଦାପନା ପାଇଁ ?
କି ଅନନ୍ଦ ଅତି ଦେବ ! ଉତ୍ତଳ ଭାବରେ ,
ପୁରୁଲଣି ସତ ହୋଇ ଅନ୍ଧାର କଳିକା ,
ତବ ଅଗମନ ଯେଣୁ ଉତ୍ତଳ ଖଣ୍ଡରେ ।
ନାହିଁ ଅତି କବି-କୁଳ ରବି ଉପରମ୍ଭ ,
ନାହିଁ ରାଧାନାଥ , ନାହିଁ ଶ୍ରୀମଧୁସୂଦନ ;
ସାରସ୍ୱତ କ୍ରନ୍ଦେ ଅତି କେ ହେ କାର୍ଯ୍ୟଣ !
ଗାୟକ ଭୃଗୁର କାଉଁରି ଲଳିତ ଶୁଭରେ !
ଉତ୍ତଳ ଅନ୍ଧାର ଦେବ ! ଦୁଃଖ ସବୁରେ-

ନେଶ୍ୱର ସ୍ଥିତ ଶିଳାଲିପିରେ ‘ ରାଜ - ରାଜତନ୍ତ୍ର ’
ବୋଲି ପଢ଼ି ଉଠେଣ ଅଛି , ଏଣୁ ସନ୍ଦେହର କାରଣ
କହିନାହିଁ । କେଶରୀ ବଶଙ୍କର କାଉଁରି ବୋଲି ଯେ
ଦ୍ରବୀଦ ତାହା ମିଥ୍ୟା ଅଟେ ।

(୨)

ଉତ୍କଳର ଶ୍ରଦ୍ଧାଧାର ପର ଅକ୍ତି ଦେବ !
 ଦେଖା ଦେଉ ଅଳ୍ପ ଯେଣୁ ଉତ୍କଳ-ଗଗନେ ।
 ଓଷଧୀଶ ପତିତୁମ୍ଭେ ରାଜନ୍ୟ ମଧ୍ୟରେ
 ଶୋଭୁଅଛୁ , ଭାର୍ଯ୍ୟାଥ ଯେହେ ତାରା ସୁଜ୍ଞେ ।
 ଗୁରିଲଣି ଶଙ୍ଖବର ନାଳାଦି କ୍ଷମରେ ,
 ଭୂଲିଲଣି ଧୂପଗନ୍ଧ ପ୍ରାଚୀ ଆଳତରୁ ,
 ଅନୁକୂଳ ସମୀରଣ ସୈନ୍ଦବ ଶାବର-
 ସହିତେ ମିଶାଇ ଏବେ ଅହେ ଧୀରମଣି !
 ଅନୁକୂଳ ହେଉ ତବ ହୃଦ ଅଗମନେ ;
 ସୁବାନ୍ତି-ତନ୍ତ୍ରୀ ଅତି ଉତ୍ତମାୟି ତୁମ୍ଭେ

(୨)

କଳା କଳ କୁଳେ କବି ଅଶୀର୍ବାଦ ବଲେ ;
ଉତ୍କଳ-ଜନତା ଭେଦ ତବ ହୃଦୟଗୀତ
ଦ୍ଵିଗୁଣିତ ବେଦ ଯାଇ ଖଣ୍ଡଗିରି କୋଳେ ;
ସୌଲଜୀ ଭଞ୍ଜିରେ ସାଜି ଚକ୍ରର କଳାଧି ,
ସୁକେଶିନୀ ମଣ୍ଡି ଦେଶ ବଜା ଅଭରଣେ ,
ଉତ୍କଳୀୟ ଚଉନ୍ଦ୍ରନ ପ୍ରଥା ଅନୁସର ,
ପୃଷ୍ଠିକୁମ୍ଭ ସ୍ଵାସୁଛନ୍ତି ନିଜ ଦ୍ଵାରେ ଦ୍ଵାରେ ;
ଉତ୍କଳର ଦ୍ଵାର ରୂପୀ କଟକ ନଗରୀ
ସୁସଜ୍ଜିତା ଅଳ୍ପ ଭବ ଅଭ୍ୟର୍ଥନା ପାଇଁ ;
ବି ସଜ୍ଜା ବି ପ୍ରଜା ଅଳ୍ପ ବିହୀନାସୀ ଗନ୍ତ

(୮)

ହେଁ ହୋଇଛନ୍ତି ଦେବୀ! ତବ ଦରଶନେ ,
(ରକ୍ତବାହୁ-ଅସୀବର ଶେଉଁ ବିହମ୍ବିତ
ଅପଭ୍ରଂଶେ “ବିହାନାସି” ଯାନାମ କଲୁନା (†)
ମନେ ପଡ଼େ ଦେବୀ! ସେହି ଗଙ୍ଗାଙ୍କ ବରଦ ,
ଟେଣ୍ଡୁଲେ . ଖଟଣିରେ ଯାଙ୍କ ପଦତଳେ
ଉଜ୍ଜଳ-ମୃପତିତପ୍ତ ସମ୍ରାଟ - ସଦନେ ;
ସେ ବିଭବେ ଅଭିଷିକ୍ତ ବ୍ରହ୍ମ-ଭଣ୍ଡାର ,

(†) ଅସିବ ବିହମ୍ବିତ ହୋଇଅଛି ଯେ ସ୍ଥାନରେ
ସେ ସ୍ଥାନ ଅସିବିହମ୍ବିତ , ଲେଖନୁଶେ ବିହମ୍ବିତଅସି,
ଅପଭ୍ରଂଶେ ବିହାନାସି ।

(୯)

ତାହାକର ପ୍ରତିନିଧି ଜାଣି ହେ ତୁମ୍ଭକୁ
ଗର୍ବେ ଅନନ୍ଦେ ଅଛି ତବ ଗର୍ବରେ ;
ବାରେମାସ ଗର୍ବେ ପୁଣି ନେ ସେହି ବନର
ନାରସିଂହ କାର୍ତ୍ତି-କୁଞ୍ଜ ସଦୃଶ ସୌଧକୁ ,
ପରଶନ୍ତ ଭନୁଦେବ ସର୍ବାଗ୍ରେ ଯାହାକୁ
ଫୁଟିବାକୁ ସ୍ଵଲ୍ପସ୍ଥନ-ରୂପା-ଶତଦଳ ; (*)
(ଫୁଟାନ୍ତ କମଳ-ବନ ଯେ ରୁଚି ସହସ୍ରେ)

(*) ପଦ୍ମଲତା , ସୂର୍ଯ୍ୟଙ୍କର ନାମ ବିଶେଷ
ଏଣୁ ତାହାଙ୍କର ସୌଧ-ଶିଖର ପଦ୍ମଦାର ମଣ୍ଡିତ ହେବା
ସ୍ଵାଭାବିକ ।

(୧୦)

ଉତ୍କଳ ଗୌରବ ରକ୍ଷା ଦେବବଂଶଜର
ବିଗତ ପ୍ରତିଭା ଦେବ ! ମୂକସାକ୍ଷୀ ପର
ଅଦ୍ୟାପି ସୁଗୁଡ଼ାଅଛି ପ୍ରାସାଦ-ବୈରବ ,
ପ୍ରକ୍ଷାଳନ୍ତୁ ଅମୃତ ଯାର ପାଦଦେଶ
ଭାନବାୟୁ ଭକ୍ତିଭରେ ଦେବ ! ପ୍ରତିଦିନ ;
ସେଭାନ୍ବିରୋଶ୍ୟଭର ମହିତ ପ୍ରସାଦ
ଲଭ ବିଜ୍ଞାନଶି ! ତବ ସାମ୍ରାଜ୍ୟ-ଶାସନେ ;
ହେଉ ଦେବ ହୃଦୟ ତବ ଆଗମନ ।

ବୀରସିଂହ

(୧୩)

ନରସିଂହ (୧୩)

ଭକ୍ତଦେବ

ନରସିଂହ (୨୪)

(୧୪)

ଉଦିତାସ ପାଠରୁ ଜଣାଯାଏ ଚାଲୁକ୍ୟ ରାଜା
ପ୍ରଥମ ବିଜୟାଦିତ୍ୟଙ୍କର ପୁତ୍ର ବିଷ୍ଣୁବର୍ଦ୍ଧନ ଗଙ୍ଗ ଓ
କଦମ୍ବ ମାନଙ୍କୁ ପରାଜୟ କରି ଦକ୍ଷିଣାପଥରେ ରାଜ୍ୟ
ବିସ୍ତାର କରିଥିଲେ ଏବଂ ଏହି ବିଷ୍ଣୁବର୍ଦ୍ଧନଙ୍କରପ୍ରପୌତ୍ର
କାର୍ତ୍ତିବର୍ମା ଦେବ ଟାଙ୍ଗ ଶକରେ ରାଜତ୍ବ କରିଥିଲେ
(E. Hultzsch କର South Indian Inscriptions Vol. I Page 22 Camp Bell's
Bombay ଦେଖ) ଅତଏବ ଏପରି ହୁଲେ ଅନ୍ୟତଃ
ଭାବାର ଏକଶତ ବର୍ଷପୂର୍ବେ ବିଷ୍ଣୁବର୍ଦ୍ଧନ ଲୋ ଅନୁର୍ଭବ
ଧରିଲେ ପ୍ରାୟ ୩୮୯ ଖ୍ରୀ. ଅର୍ଥାତ୍ ୪୭୭ ଖ୍ରୀ. ରେ
ଗଙ୍ଗବଂଶ ମାନଙ୍କର ଦକ୍ଷିଣା ପଥରେ ଅସ୍ତିତ୍ବ ସ୍ଥାନର
ଜଣାଯାଏ । Gazetteer (Dharwar Vol. XXII Page 390) ରୁ ଜଣାଯାଏ ଯେ ଶ୍ରୀକ୍ଷିପ୍ତ
, ଯୁ ଗଜାବୀରେ ଗଙ୍ଗରାଜଗଣ କୋଲ୍ଲୀପୁର, ଧରଣ୍ଡ୍ୟାର
ଓ ବନବାସୀ ପ୍ରଭୃତି ସ୍ଥାନରେ ରାଜତ୍ବ କରୁଥିଲେ ।
ଗାଙ୍ଗେୟ ରାଜା ଅନନ୍ତବର୍ମା ନାମାନର ଶ୍ରେଷ୍ଠଗଙ୍ଗ-

(୧୫.)

ଙ୍କର ୧୦୪୧ ଶକର ପ୍ରଦତ୍ତ ତାମ୍ରଶାସନରୁ ଜଣାଯାଏ
ଯେ ଚନ୍ଦ୍ରଙ୍କଠାରୁ ବୁଧ, ବୁଧଙ୍କ ପୁତ୍ର ପୁରୁରବା,
ତାଙ୍କପୁତ୍ର ଆୟୁ, ତାଙ୍କପୁତ୍ର ନନ୍ଦପ, ନନ୍ଦପଙ୍କର ପୁତ୍ର
ଯଯାତି, ଯଯାତିଙ୍କ ପୁତ୍ର ଦୁର୍ବସୁ, ଦୁର୍ବସୁଙ୍କ ପୁତ୍ର
ଗାଙ୍ଗେୟ । ଦୁର୍ବସୁ ଗଙ୍ଗାଦେବୀଙ୍କୁ ଅଭ୍ୟାସନା କରି
ପୁତ୍ରଲଭ କରିଥିବାରୁ ତାହାଙ୍କର ପୁତ୍ରରଜାମ ଗାଙ୍ଗେୟ
ରଖିଥିଲେ । ସେହି ଅନୁଯାୟୀ ସକଳେ ଗଙ୍ଗାନ୍ଦ୍ରୟ ବା
ଗାଙ୍ଗେୟ ବୋଲି ପ୍ରସିଦ୍ଧ ।

ଶ୍ରେଷ୍ଠଗଙ୍ଗ ଦେବଙ୍କର ତାମ୍ର ଶାସନ ।

“ ତ ତୋ ଯଯାତି ବୃକ୍ତିଲୀର ଯୁକ୍ତିର୍ଦ୍ଧଞ୍ଜେ

ଚିତ୍ରସ୍ତୁତ୍ସୁରୁକ୍ତରେଣଃ ।

ସପୁତ୍ର ଗୀର୍ବାଣ ଗୁଣେର୍ଗରିମ୍ନା ମାତା

ମହସେୟା ରସିହି ପ୍ରବୃଦ୍ଧଃ

ଅସୁନନ୍ଦଂ ପ୍ରାପ୍ତସ୍ତୁତିର ମତିଶିନ୍ନୋ ନୃପବୃଷ

ସ୍ତୁ ଗଙ୍ଗାମାଭ୍ୟସ୍ୟାଂ ନିୟୁତ ଗତିସ୍ତ୍ରାସ୍ୟ ବରଦାମ୍

ଅଜେୟଂ ଗାଙ୍ଗେୟଂ ସ୍ତୁତମଲ୍ଲଭିତାରଭ୍ୟତ ତଦା

(୧୭)

ହିମସ୍ତବ୍ କଣ୍ଠାଦୀଂ ତୁବ ଜପୃତ ଗଙ୍ଗାନ୍ୟୁ ଇତି”
ଏତଦ୍ଭିନ୍ନ କଟକ ଜିଲ୍ଲାରେ ନବାବସ୍ଥୁତ ଉତ୍କଳରାଜ
ସାର ଶ୍ରୀନରସିଂହ ଦେବଙ୍କର ଭଜପ୍ରସ୍ତ ତାମ୍ରଫଳକରୁ
ପ୍ରକାଶ୍ୟଭବେ ଜଣାଯାଏ ଯେ ତୁଳ୍ଲସୁଙ୍କର ପୁତ୍ର
ଗାଙ୍ଗେୟ ତାହାଙ୍କର ପୁତ୍ର ଦିଗ୍ବେତନ, ତାଙ୍କରପୁତ୍ର
ସାମ୍ବେଦ୍ୟ, ତାଙ୍କର ପୁତ୍ର ଭସ୍ମାନ, ତାହାଙ୍କର ପୁତ୍ର
ଦତ୍ତସେନ, ତାଙ୍କରପୁତ୍ର ସୋମଦେବ, ତାଙ୍କର-
ପୁତ୍ର ଅଶ୍ୱଦତ୍ତ ଦେବ, ତାଙ୍କରପୁତ୍ର ସୌରାଙ୍ଗ,
ତାଙ୍କରପୁତ୍ର ଚନ୍ଦ୍ରାଙ୍ଗଦ, ତାଙ୍କରପୁତ୍ର ସୀରଧ୍ୱଜ,
ତାଙ୍କରପୁତ୍ରଧର୍ମଶିଖି, ତାଙ୍କରପୁତ୍ର ପରୀକ୍ଷିତ, ତାଙ୍କର
ପୁତ୍ର ଜୟସେନ, ତାଙ୍କରପୁତ୍ର ବିଜୟସେନ, ତତ୍ପୁତ୍ର
ବୃଷଧ୍ୱଜ, ତାଙ୍କରପୁତ୍ର ଶକ୍ତି, * * * * ତତ୍ପରେ
ପ୍ରଗଳ୍ଭ, ତାଙ୍କରପୁତ୍ର କୋଳାହଳ । ଏହି କୋଳାହଳ
ଦେବ ଗଙ୍ଗବାତୀ ନାମକ ଗ୍ରାମରେ କୋଳାହଳପୁର
(ନାମାନ୍ତର କୋଳାହଳପୁର ଅଧୁନା) ନଗର ସ୍ଥାପନ

(୧୭)

କରିଥିଲେ, ଏହି କୋଲାହଳଙ୍କ ପୁଅ ବିବେଚନା
ଏକ ତାହାଙ୍କ ଉତ୍ତାରୁ କୋଲାହଳରେ ୮୧ ଜଣ
ରାଜା ରାଜକୁଳ କରବା ଉତ୍ତାରୁ ତାହାଙ୍କ ବଂଶରେ
ସାରାଂଶ ନାମକ ନୃପତି ଜନ୍ମଗ୍ରହଣ କରନ୍ତି, ଯେଉଁ
ସାରାଂଶଙ୍କ ଠାରୁ ଯାହା ବର୍ତ୍ତମାନ କାଳପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ
ଜେବଜର ପରିଚୟ ପ୍ରଦତ୍ତ ହେଲା । (ବଣ
ବୃକ୍ଷ ଦେଖ)

ଏହି ସାରାଂଶଙ୍କର ପୁଅ ଯୁୟୁୟୁ ଜ୍ୟେଷ୍ଠ କାମା-
ଶ୍ରବ, ତାହାଙ୍କର ପିତୃକା ନରାଂଶନେବଙ୍କୁ ପିତୃରାଜ୍ୟ
ଦତ୍ତକରି ଗୁରୁତାପହ ଅନ୍ୟ ରାଜ୍ୟ ଜୟକରି ଅଧିପତି
ବସ୍ତ୍ରର କରବା ମାନସରେ ଦକ୍ଷିଣାପଥକୁ ଯାହା
କରିଥିଲେ, ନରାଂଶ ଦେବଙ୍କର ବୃତ୍ତ ତାମ୍ରଶାସନ
ଓ ଶ୍ରେତାଙ୍ଗ ଦେବଙ୍କର ତାମ୍ର ଶାସନରୁ ଜଣାଯାଏ
ଯେ, ମହାପତି କାମାଶ୍ରବ କଲଙ୍କ ଜୟ ପୂର୍ବରେ
ଗୋକର୍ଣ୍ଣ ସ୍ଥାନୀୟର ଅରାଧନାରେ ସାମ୍ରାଜ୍ୟ ଲାଭ
କରିବାକୁ ଚିନ୍ତା ସ୍ୱରୂପ ପତାକାରେ ବୃଷଭ-ଲଞ୍ଜନ

(୧୮)

ଧାରଣ କରୁଥିଲେ କିନ୍ତୁ ଅମ୍ବେମାନେ ଗୈରଗଞ୍ଜକର
ଅନୁସୂୀ ହେଉଛନ୍ତି ଏବଂ ଗୈରଗଞ୍ଜ ନିଜେ ପରମ-
ବୈଷ୍ଣବ ଥିବାରୁ ତାଙ୍କର ଚିନ୍ତା ସ୍ବରୂପ ବିଷ୍ଣୁ ଅସ୍ଥୁପ-
ଚିନ୍ତା ଶାଖା ଓ ଚନ୍ଦ୍ର ସ୍ବପ୍ନାକାରେ ଧାରଣ କରୁଅଛନ୍ତି ।
ଏହି ଗୋବର୍ଦ୍ଧ (ଏହାର ଆଦର୍ଶରେ ଯମୁଦ୍ବୀପରେ
ମହେନ୍ଦ୍ରଗିରି ଉପରେ ପ୍ରଥମ କାମାର୍ଜୁନ ଗୋବର୍ଦ୍ଧ-
ଶୂଳକର ମନ୍ଦିର ନିର୍ମାଣ କରିଥିଲେ ଗୈରଗଞ୍ଜ
ଓ ଅପର ଗଞ୍ଜଗୁଜ୍ଜର ତାନ୍ତ୍ରାସନରେ ଗୋବ-
ର୍ଦ୍ଧଶୂଳକର ସ୍ଥତି ପରଲକ୍ଷିତ ହୁଏ) ନାମକ ପ୍ରସିଦ୍ଧ
ତୀର୍ଥ ଅଦ୍ୟାପି ସୌନ୍ଦର୍ଯ୍ୟପୁର ସମୁଦ୍ର ତଟରେ ଅବସ୍ଥିତ
ଏବଂ ସେଠାରେ ଗଞ୍ଜବଶୀପୁରର ଫୁଲ୍ୟା ଗଙ୍ଗାଦେବୀ-
ଙ୍କର ମନ୍ଦିର ଅଦ୍ୟାପି ବିଦ୍ୟମାନ । କୋଲ୍ହାପୁର ସ୍ଥାପନ-
କର୍ତ୍ତାଙ୍କର ନାମାନୁସାରେ ଅନନ୍ତବର୍ମା ଥିଲା । କୋଲ୍ହା-
ପୁରର ଅଧିଷ୍ଠାତ୍ରୀ ଦେବୀ ମହାଲକ୍ଷ୍ମୀ ଥିଲେ । ଅଦ୍ୟାପି
ସେହି ମନ୍ଦିର ବହୁ ପ୍ରାଚୀନ ବୋଲି ଖ୍ୟାତିଲାଭ କରି
ରହିଅଛି ଏବଂ ଗାଙ୍ଗେସୁ ବାଣରେ ମଧ୍ୟ ତାହାକୁ ଉଷ୍ମ-

(୧୯)

ଦେବୀ ସ୍ୱପ୍ନରେ ଗ୍ରହଣ କରୁଥିଲେ । ଯେତେବେଳେ ସ୍ଥାନେ ଗାଙ୍ଗେୟ ରାଜାଙ୍କର ମୋହରରେ ଲକ୍ଷ୍ମୀ-ଦେବୀଙ୍କର ମୂର୍ତ୍ତି ଦେଖା ଯାଆନ୍ତା । ଶ୍ରେଷ୍ଠଗଙ୍ଗଙ୍କର ତାମ୍ରଶାସନ ରୁ ଜଣାଯାଏ ଯେ, କାମାର୍ଣ୍ଣବ ଶୂର-ଭୃତାଙ୍କ ସହିତ ବେଲୁଲ୍ୟରାଜ ବାଳାଦିତ୍ୟଙ୍କୁ ପରାଜୟ କରି କଳିଙ୍ଗ ରାଜ୍ୟ ଅଧିକାର କରନ୍ତି ଓ ଜନ୍ତାବୁ ନାମକ ସ୍ଥାନରେ ରାଜତ୍ବ ସ୍ଥାପନ କରନ୍ତି । ସେ ତାହା-ଙ୍କର ଭ୍ରାତା ଦାମାର୍ଣ୍ଣବଙ୍କୁ କଣ୍ଟକ - ବଞ୍ଚୁର - କଞ୍ଚର, ଗୁଣାର୍ଣ୍ଣବଙ୍କୁ ଆମ୍ବବାଡ଼ୀ, ଧାରସିଂହଙ୍କୁ ସୋଦାମଣ୍ଡଳ, ବଜ୍ରବିଷ୍ଣୁଙ୍କୁ କଣ୍ଟକ-ବର୍ତ୍ତନା ପ୍ରଦାନ କଲେ । କାମାର୍ଣ୍ଣବ ଜନ୍ତାପୁର ନଗରରେ ରାଜତ୍ବ କରନ୍ତି, ଏହିସ୍ଥଳ ଧାର୍ଯ୍ୟାଜ ପ୍ରେସିଡେନ୍ସି - ବିଶାଖାପତ୍ତନ ଜିଲ୍ଲାର ଅନ୍ତର୍ଗତ ଜୟନ୍ତୀଅଗ୍ରହାର ନାମକ ଗ୍ରାମର ନିକଟବର୍ତ୍ତୀ । 'ଜନ୍ତାପୁର' ଜୟନ୍ତୀପୁର ସଂସ୍କୃତର ଅପଭ୍ରଂସ । ବର୍ତ୍ତମାନ ଜୟନ୍ତୀ ଅଗ୍ରହାରର ଅନେକ ନିଳାଲିପିରେ ଦୃଷ୍ଟି-ଗୋଚର ହୁଏ । କଣ୍ଟକ - ବଞ୍ଚୁର - କଞ୍ଚର ଛାନ

ଗୋଦାବରୀ ଜିଲ୍ଲା ଜମିକୁ ଭାଲୁକର ଅନ୍ତର୍ଗତ
 କଣ୍ଟୋରୁ ବେଲ ଅନ୍ତର୍ଗତ ହୁଏ । ବର୍ତ୍ତମାନ ଏଠାରେ
 ଏକେକ୍ର ପ୍ରାଚୀନ ସେବାଳୟ ଓ ଏକେକ୍ର ଖୋଦିତ
 ଶିଳାଲେପ ପୃଷ୍ଠିଗୋଚର ହୁଏ । ଚୈତ୍ରଗଙ୍ଗଙ୍କର
 ପିତା ରାଜରାଜ ପ୍ରାଚୀୟଙ୍କର ଶୈଳରାଜ ରାଜେନ୍ଦ୍ର-
 ଶୈଳ ନାମାନ୍ତର କୁଲୋତୁଙ୍ଗଙ୍କର କନ୍ୟା ରାଜ-
 ସୁନ୍ଦରୀଙ୍କୁ ଜୟଶ୍ରୀକାମିନୀ ରୂପେ ଲଭକରି ବେଙ୍ଗୀ
 ନାମକ ରାଜଧାନୀକୁ ଅଧିକାର ହୁଏ କରିଥିଲେ ।
 ତତ୍ପରେ ରାଜେନ୍ଦ୍ରଶୈଳଙ୍କର ପିତୃବ୍ୟ ବିଜୟାଦିତ୍ୟ
 ଶରଣାଗତ ହେବାକୁ ସୁଦୃଢ଼ ସଦୃଶ ବେଙ୍ଗୀକୁ
 ତାହାଙ୍କଠାରେ ସମର୍ପଣ କରି ଚୈତ୍ରଗଙ୍ଗଙ୍କର ପିତା
 ରାଜରାଜ ବେଙ୍ଗୀଦ୍ୟାଗ କରିଥିଲେ । ରାଜେନ୍ଦ୍ରଶୈଳ-
 ଙ୍କର ଜାମୁଣାସନରୁ ଜଣାଯାଏ ଯେ , ବିଜୟାଦିତ୍ୟ
 ୧୮୫୦ ଠାରୁ ୧୯୦୦ ଶକ ସର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବେଙ୍ଗୀରେ ରାଜତ୍ବ
 କରିଥି ସୁଦ୍ଧା ୧୮୫୦ ଶକ ପୂର୍ବରୁ ଗଙ୍ଗବଂଶର ଅନ୍ତର୍ଗତ
 ଦକ୍ଷିଣାପଥରେ ସ୍ଥାନୀୟ ନରବାକୁ ନେଇ । ଗୋଦାବରୀ

ଜିଲ୍ଲାର ଉଲ୍ଲୋର ଡାଲୁକ ଅନ୍ତର୍ଗତ ବେଙ୍ଗୀ ନାମକ ସ୍ଥାନ ବର୍ତ୍ତମାନ ମଧ୍ୟ ପ୍ରାଚୀନ—ବୈଦିକର ପରିଚୟ ଦେଉଅଛି । ଉଲ୍ଲୋର ଜିଲ୍ଲାଟି ନରସିଂହ ଦେବଙ୍କର ବୃତ୍ତ ତାମ୍ର ଶାସନ ୧୪ ଶ୍ଳୋକରୁ ଜଣାଯାଏ ଯେ , ଗୌଡ଼ଗଙ୍ଗଙ୍କର ପିତାମହ ଇନ୍ଦ୍ରଭାଦ୍ର ଜୟଙ୍କର ଦିକଲିଙ୍ଗନାଥ ଉପାଧି ଧାରଣ କରିଥିଲେ । ଗୌଡ଼ଗଙ୍ଗଙ୍କର ୧୪୦ ଶକାଙ୍କିତ ତାମ୍ର ଶାସନାନୁସାରେ ଜଣାଯାଏ ଯେ , ତାଙ୍କର ପିତାମହ ବକ୍ରହସ୍ତ ୧୧୭ ଶକରେ ଅର୍ଥାତ୍ ୧୦୩୯ ଖ୍ରୀଷ୍ଟାବ୍ଦରେ ହିନ୍ଦାବନା-ରୋହଣ କରିନ୍ତି । ସମ୍ଭବତଃ ଏହି ସମୟରେ ସେ କଲିଙ୍ଗ ନଗରୀ ଅବଧୂ ଅଧିକାର ଭୁକ୍ତ କରିଥିଲେ ।

ରାଜରାଜ (ଗୌଡ଼ଗଙ୍ଗଙ୍କ ପିତା) ବେଙ୍ଗୀ ବିଜୟାଦିତ୍ୟ ଙ୍କୁ ପ୍ରଦାନ କରି ନିଜ ପିତାଙ୍କର ରାଜଧାନୀ କଲିଙ୍ଗ ନଗରକୁ ଆସିଥିଲେ । ଏହି ସ୍ଥାନରେ ଗୌଡ଼-ବଞ୍ଚ ନାମାନର ଅନନ୍ତ ବର୍ମା ୯୯୯ ଶକ କୁମ୍ଭରାଶି, ଶୁକ୍ଳପକ୍ଷ, ରବିବାର, ରେବତୀ ନକ୍ଷତ୍ର, ମିଥୁନ ଲଗ୍ନରେ

ରାଜ୍ୟାଭିଷିକ୍ତ ହୁଅନ୍ତି, ଏବଂ ସେହି ତାମ୍ରଶାସନରୁ ଜଣା-
 ଯାଏ ଯେ ସେ ପଣ୍ଡିତରେ ବେଙ୍ଗୀ, ପୂର୍ବରେ ଉତ୍କଳ କପୁ
 କରିଥିଲେ । ଗୌଡଗଙ୍ଗଙ୍କର ୧୦୦୩ ଶକ ତାମ୍ରଶା-
 ସନରେ ବେଙ୍ଗୀ ଓ ଉତ୍କଳ କଥା ଉଲ୍ଲେଖ ନାହିଁ
 ଏଥିରୁ ବୋଧହୁଏ ୧୦୦୩ ଶକ ଅର୍ଥାତ୍ ୧୦-୧ ଖ୍ରୀଷ୍ଟାବ୍ଦ
 ପରେ ଓ ୧୦୪୦ ବା ୧୧୧୮ ଖ୍ରୀଷ୍ଟାବ୍ଦ ପୂର୍ବେ ଗୌଡଗଙ୍ଗ
 ଦେଶର ଓ ବେଙ୍ଗୀ କପୁ କରିଥିଲେ । ଏହି ଗୌଡଗଙ୍ଗ
 ଉତ୍କଳର ଗଙ୍ଗବଂଶୀୟ ପ୍ରଥମ ଅଧିଷ୍ଠାତା ଏବଂ ସେ
 ପୁରୀର ଜଗନ୍ନାଥ ମନ୍ଦିର ନିର୍ମାତା । ମନ୍ଦିରାୟତ୍ତଙ୍କୁ
 କପୁକର ବଂଶୀୟ ମନ୍ଦିର ନିର୍ମାଣ କରିଥିଲେ । ଉତ୍କଳ-
 ରାଜା ହିଂଜୟ ନରସିଂହଦେବଙ୍କର କୃତ୍ତି ତାମ୍ର-
 ଶାସନର ୨୬ ଶ୍ଳୋକରେ ଏହା ଲିଖିତ ଅଛି । ପୁରୀର
 ମନ୍ଦିର ଅନଙ୍ଗଭୀମଙ୍କର ନିର୍ମିତ ବୋଲି କଥିତ
 ଏହା ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଭ୍ରମମାତ୍ର , ଏହି ଜଗନ୍ନାଥଙ୍କର
 ମନ୍ଦିର ଉତ୍କଳ-ବିଜୟର ଚନ୍ଦ୍ର ସ୍ୱରୂପ ଅଟେ ।
 ମାନ୍ଦଳା ପାଣ୍ଡିରେ ଯେଉଁ ସବୁ କାଳ୍ପନିକ ଘଟଣାର

(୨୩)

ଉଲ୍ଲେଖ ଅଛି ତାହା ନରସିଂହ ଦେବଙ୍କର ତାମ୍ରଶାସନ
ଦ୍ଵାରା ଉଲ୍ଲେଖିତ ହୋଇଅଛି , ନରସିଂହ ଦେବଙ୍କର
କାମ୍ରଶାସନର ୨୭ ଶ୍ଳୋକ-ରେ ମହାରାଜାଧିରାଜ
ଗୌଡ଼ଗଙ୍ଗ ଦେବ ୧୦୭୪ ଶକ-ରେ ଅର୍ଥାତ୍ ୧୧୪୨
ଖ୍ରୀଷ୍ଟାବ୍ଦରେ ପରଲୋକ ଗମନକଲେ , ତାହାଙ୍କର
ପୁତ୍ର ମହାବୀର କାମାର୍ଜୁନ ସିଂହାସନାରୋହଣ କଲେ ।

ପୁରୁଷୋତ୍ତମ ଚନ୍ଦ୍ରିକା ଓ ଭୂଷା ରଚିତ ଫେଶାବର
ଇତିହାସରେ ଯେ ଗଙ୍ଗେଶ୍ଵର ନାମକ ସ୍ଵତନ୍ତ୍ର ରାଜାର
ନାମୋଲ୍ଲେଖ ହୁଏ ତାହା ଭ୍ରମ-ସାଧ , ଗାଙ୍ଗେଶ୍ଵର ରାଜ
ନରସିଂହଦେବଙ୍କର ତାମ୍ରଶାସନରେ ଗୌଡ଼ଗଙ୍ଗ
ଗଙ୍ଗେଶ୍ଵର ନାମରେ ଅଭିହିତ ହୋଇଅଛି ,
କାମାର୍ଜୁନଙ୍କର ପରଲୋକ ଗମନାନନ୍ତର ଗୌଡ଼ଗଙ୍ଗଙ୍କର
୨ ପୁତ୍ର ପୁତ୍ର ରାଘବ ସିଂହାସନାରୋହଣ କରନ୍ତି , ଏହି
ରାଘବ ସୂର୍ଯ୍ୟ ବଂଶୀୟ ରାଜ-କନ୍ୟା ଇନ୍ଦିରାଙ୍କର ଗର୍ଭ-
ସମ୍ଭୂତ ବୋଲି ନରସିଂହ ଦେବଙ୍କର ତାମ୍ର ଶାସନରେ
ପ୍ରତିପନ୍ନ ହୋଇଅଛି , ସେ ବ ୧୫ ଶ କାଳ ରାଜତ୍ବ

କରନ୍ତି , ମାଦଳା ପାଞ୍ଜିରେ ଚୋରଗଙ୍ଗଙ୍କର ପୁଅ
ଗଡ଼େଶ୍ୱର ବୋଲି ଯାହା ଉଲ୍ଲେଖ କରା ହୋଇଅଛି ,
ତାହା ଏହାଙ୍କୁ ଲକ୍ଷ୍ୟ । ଯେତେବେଳେ ରାଜା କାଳ
ସମାନ ଦେଖାଯାଏ (ନବସିଂହ ଦେବଙ୍କର ତାମ୍ର-
ଶାସନ ୫୨ ଶ୍ଳୋକ) ତତ୍ପରେ ଚୋରଗଙ୍ଗଙ୍କର ଡ଼ାମ୍ବ
ପୁଅ ୨ ଯୁ ରାଜରାଜ ଅପର ମନ୍ତ୍ରଣୀ ଚନ୍ଦ୍ରଲେଖା ଗର୍ବ-
ସମ୍ବୃତ ଅଟନ୍ତି । ଏହାଙ୍କର ପ୍ରତିଭା ଅମାନୁଷିକ ଥିଲା ।
ଏ ବ ୨୫ ଶ୍ ବ କାଳ ରାଜା କରୁଥିଲେ (ନବସିଂହ
ଦେବଙ୍କର ତାମ୍ରଶାସନ ୫୩ ରୁ ୫୮ ଶ୍ଳୋକ) ଏହାଙ୍କ
ରାଜା ଧରେ ଏହାଙ୍କର ନେତୃତ୍ୱ ଅନିଷ୍ଟଭୀମ-
ଦେବ ନାମାନ୍ତର ଅନେକ ଭୀମ ଦେବ ସିଂହାସନ
ରେବିଶ କରନ୍ତି । ଏ ଦଶବର୍ଷ ମାତ୍ର ରାଜା କରୁ-
ଥିଲେ । ତାହାଙ୍କର ପୁଅ ଡ଼ାମ୍ବ ରାଜରାଜ ବାଉଁଶ
ଦେଶର ଗର୍ବରୁ ତଳି ଗ୍ରହଣ କରିଥିଲେ, ଏ ବ ୧୭-
ଶ୍ ମାତ୍ର (୧୨୦୩-୧୨୧୯ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ) ରାଜା କରନ୍ତି ।

ଏ ମାଦଳା ପାଞ୍ଜିରେ ରାଜରାଜେଶ୍ୱର ନାମରେ

(୨୫)

ଅଭିହିତ । ଏହାଙ୍କର ପରଲୋକ ଗମନ ଉତ୍ତାରୁ ମଙ୍ଗୁଣ-
ଦେବାଙ୍କର ଗର୍ବଜାତ ଅନଙ୍ଗଭୀମ ରାଜ ପଦରେ ଅଭିଷିକ୍ତ
ହୁଅନ୍ତି । ସେ ଜଗନ୍ନାଥ ମନ୍ଦିରର ନିର୍ମାଣ କର୍ତ୍ତା ବୋଲି
ଉଲ୍ଲେଖ ଥିଲେ ମଧ୍ୟ ଏହା ଅଯଥାର୍ଥ ଅଟେ । କାରଣ
ଯେଉଁ ଗ୍ରୀଷ୍ମାଦି ଉଲ୍ଲେଖ ଅଛି ତାହା ଗୌତମଜୀଙ୍କର
ପୁତ୍ର ଅନନ୍ତଙ୍କ ଭୀମ ନାମାନ୍ତର ଅନଙ୍ଗଭୀମଙ୍କ (୧ ମ)
ସମ୍ବନ୍ଧାଳୀନ ଅଟେ । ଅତଏବ ଏହାଙ୍କୁ ଜଗନ୍ନାଥ-
ମନ୍ଦିର-ନିର୍ମାତା ବୋଲି କଥିତ ହୋଇଅଛି , କିନ୍ତୁ
ତାହା ସତ୍ୟ ନୁହେଁ ସେ ଜର୍ଣ୍ଣ ମନ୍ଦିରର ସଂସ୍କାରକ ମାତ୍ର ,
ଏହା ମହାସିଂହପୁରର ଗୁଡ଼େଶ୍ୱର ମନ୍ଦିରରୁ ପ୍ରାପ୍ତ
ଶିଳାଫଳକର ୨୩ ଟାପରେ ଲିଖିତ ଅଛି ଏବଂ ଏହି
ଶିଳାଫଳକ ଗୌତମଜୀଙ୍କର ପୁତ୍ର ଅନନ୍ତଙ୍କଭୀମ ବା
ଅନଙ୍ଗଭୀମଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଲିଖିତ ଏବଂ ସେ ସେହି ଶିବ
ମନ୍ଦିରର ପ୍ରତିଷ୍ଠାତା ।

ଶ୍ଳୋକ

“ ଚନ୍ଦ୍ରାର ତସ ପ୍ରତିପତ୍ତି ସମ୍ପଦାସ୍ତଦଂ ପୁରାଣାନି

(୩)

(୨୭)

ସୁନ ନିବାନା ଯଃ ”

ଅତଏବ ତାଙ୍କ ସମୟରେ ପୁଣ୍ୟ-ମନ୍ଦିରର ସଂସ୍କାର ବା ପୂର୍ଣ୍ଣିତା ପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇ ଥିବାର ଅନୁମିତ ହୁଏ , ରାଜରାଜଙ୍କର ପୁତ୍ର ଦ୍ଵିତୀୟ ଅନଙ୍ଗଭୀମଙ୍କ ସମୟରେ ନୁହେଁ । ନରସିଂହ ଦେବଙ୍କର ୧୧ ଓ ୮୦ ଶ୍ଳୋକ ରେ ରାଜରାଜଙ୍କର ପୁତ୍ର ଅନଙ୍ଗଭୀମ ବପ୍ତାନ , ଶାସ୍ତ୍ରଦର୍ଶୀ , ମହାବୀର , ମଣ୍ଡିତପ୍ରିୟ , ପରମ ବୈଷ୍ଣବ , ସମସ୍ତ କଳିଙ୍ଗର ଅଧିପତି ବୋଲି ବର୍ଣ୍ଣିତ ଅଛି ଏବଂ ତାହାଙ୍କ ରାଜତ୍ଵରେ ସତ୍ୟ ଯୁଗର ଅବିର୍ଭାବ ଥିଲା ବୋଲି ଉଲ୍ଲେଖ ଅଛି ।

୨ ଯୁ ଅନଙ୍ଗଭୀମ ଦେବଙ୍କର ଔରସରେ କସ୍ତୁର-ଦେବୀଙ୍କର ଗର୍ଭରେ ମହାରାଜ ନରସିଂହ ଦେବଙ୍କର ଜନ୍ମ ଗ୍ରହଣ ହୁଏ , ଏ “ ପ୍ରତାପବୀର ଶ୍ରୀ ” ଉପାଧି ଧାରଣ କରିଥିଲେ (ଗଞ୍ଜାମ ଅନ୍ତର୍ଗତ ଶ୍ରୀ କୁମ୍ଭାରୀ ମନ୍ଦିରର ୧୧୬୨ ଶକ (୧୨୧୦ ଖ୍ରୀ) ଲିଖିତ ଶିଳା-ପଲଙ୍କରେ ଏହି ଉପାଧି ଦେଖାଯାଏ) । ମାଲ୍ୟ-ଚନ୍ଦ୍ରାବଳୀ ସୀତାଦେବୀଙ୍କର ଗର୍ଭଜାତ , ନର-

ବିଂହ (୧ ମ) ଦେବଙ୍କର ପୁତ୍ର ଭାନୁଦେବ ୧୬-୫
 ଶ୍ରୀକ୍ଷାଳରେ ଶୁକ୍ଳପ୍ରାପ୍ତ ହୁଅନ୍ତି ଏବଂ ଦଶବର୍ଷମାସ ରାଜତ୍ବ
 କରନ୍ତି, ପରେ ଭାନୁଦେବଙ୍କର ଔରସରେ ଗୁଲୁକ୍ୟ-
 କୁଳ-ସମ୍ଭୂତା ଜାକଞ୍ଜିଦେବୀ-ଗର୍ଭରେ କ୍ରିଷ୍ଣପୁ-
 ନରସିଂହ ଦେବଙ୍କର ଜନ୍ମହୁଏ । ଏ ‘ବାଗୁର ବାବର’
 ଉପାଧି ଧାରଣ କରନ୍ତି । ଏହି ବାଗୁରାଣୀ ଆପଣାର ନାମ
 ଅକ୍ଷୟ କରିବାକୁ କୋଣାର୍କ ମନ୍ଦିର ନିର୍ମାଣ କରନ୍ତି ।

ଏହି ସମସ୍ତ ଗାଙ୍ଗେୟବାଞ୍ଚର ଶାଢ଼ୀରୂପେ ଉଜ୍ଜ୍ୱଳ
 ଓ ଗଞ୍ଜାମର ରାଜାମାନେ ନିୟୁକ୍ତ ଥିଲେ ଓ ଉତ୍କଳାଳେ
 ଉଜ୍ଜ୍ୱଳ ସମ୍ରାଟଙ୍କର ପ୍ରିୟଭଜନ ହୋଇ ଉପାଧିନୀନ
 ଗ୍ରହଣ କରିଥିଲେ, ସେହି ଉପାଧି ଅବ୍ୟାପି ସେମାନେ
 ଗୌରବାନ୍ୱିତ ଭାବେ ଧାରଣ କରି ଆସୁ ଅଛନ୍ତି ।

ଗେଲ-ରାଜକନ୍ୟା-ଗର୍ଭ-ସମ୍ଭୂତ ଗଙ୍ଗାମୂଳ ଅନନ୍ତ-
 ବର୍ମା ମାଜୁବଂଶ ଓ ପିତୃବଂଶ ଉତ୍ତରପୁର ସ୍ଥାବକ
 ସ୍ୱର୍ଗ୍ୟ ନିଜନାମକୁ “ଗେଲ-ଗଙ୍ଗ” ବୋଲି ପରି-
 ଚୟ ଦେଲେ ।

(୨)

ଏହି ଗାଙ୍ଗେୟ ମାନେ ବହୁଶାଖୀରେ ବିଭକ୍ତ ହୋଇ
କଳାହାଣ୍ଡି, ପାଟଣା, କାଙ୍କେର ଏବଂ ରାୟପୁର
ଅଞ୍ଚଳର କେତେକ ସ୍ଥାନରେ ବ୍ରଜକୁ କରୁଥିଲେ,
ଅଦ୍ୟାପି ସେମାନଙ୍କର କାର୍ତ୍ତମାଳା ସେହି ମ୍ଳାନ
ମାନଙ୍କରେ ବିଦ୍ୟମାନ ଅଛି ଓ ସ୍ୱନାମ ଧନ୍ୟ ମହା-
ବ୍ରଜାଧିପତି କାଙ୍କେର - ଅର୍ଥାଶ୍ଚର ମଧ୍ୟ ଗଙ୍ଗାବନ୍ଧୁ
ସମ୍ବନ୍ଧ ଅଟନ୍ତି ।

ଗୌରଗଙ୍ଗ ଯେଉଁ କାଳରେ ଓଡ଼ିଶାକୁ ଆସି
ବ୍ରଜପୁ ପ୍ରଜାତା ଉତ୍ତୋଳନ କରିଥିଲେ ସେହି ସମ-
ୟରେ ତାହାଙ୍କର ଭ୍ରାତା ଦାକ୍ଷିଣାତ୍ୟରେ ବ୍ରଜକୁ କରୁ-
ଥିଲେ । ବଡ଼କ୍ଷେମସ୍ତ୍ରୀ ମହାରାଜାଙ୍କ ବଂଶ ତାଲିକାରୁ
ଜଣାଯାଏ ଯେ ନାଳକଣ୍ଠ ଅନଙ୍ଗଭୀମ ଦେବ କଳାହାଣ୍ଡି
ପ୍ରଭୃତି ରାଜ୍ୟ ଜୟକରି କଳାହାଣ୍ଡିରେ ମାଣିକେୟଶିଳା
ମନ୍ଦିର ସ୍ଥାପନ ଓ ଗୋଟିଏ ବୃହତ୍ ପୁଷ୍କରିଣୀ ଜନନ
କରିଥିଲେ । ତାହାଙ୍କର ସନ୍ତାନ ପ୍ରଭୃତି ନଥିବାରୁ
ମାଟିଶାର ପାଟଣେଶ୍ୱରୀ ଦେବୀଙ୍କୁ ଉପାସନା କରି

(୨୧)

କଲିଗେଣର ନାମଧେୟ ପୁତ୍ରଙ୍କୁ ଅପର କେତେଟି
ପୁତ୍ର ସହ ଲାଭ କରିଥିଲେ । ଏହି କଲିଗେଣର ପାଠଶା
ଫୁଲିଙ୍ଗ ଏକ ପାଠଶାଳାର ଉତ୍ତର ଦେଶୀୟ ଶ୍ରୀକା
ମାନଙ୍କୁ ଯୁଦ୍ଧରେ ଯଗତସ୍ତୁ କରି ଅଧ୍ୟୟନ ଦ୍ଵାରା
କରିଥିଲେ ଏକ ତାହାଙ୍କର ଅପର ଭ୍ରାତା କଳା-
ହାଣ୍ଡିରେ ଶ୍ରୀକା କଲେ । କଳାହାଣ୍ଡି ଶ୍ରୀକାବାସୀ
ଲୋକମାନଙ୍କ ମୁଖରୁ ଶୁଣାଯାଏଯେ କଳାହାଣ୍ଡିର
ଗାଙ୍ଗେୟ ଶ୍ରୀକା ଏକଜଣ ନାଗବଣୀୟ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ
ଜାମାତୃତ୍ଵରେ ଗ୍ରହଣ କରି ତାହାଙ୍କ ହସ୍ତରେ ଶ୍ରୀକା-
ର ଅର୍ପଣକରି ତୀର୍ଥାଟନ ନିମନ୍ତେ ଗମନ କଲେ ।
ପ୍ରତିଯୁକ୍ତି ହେବାକାଳେ ତାହାଙ୍କର ଉକ୍ତ ଜାମାତା
ତାଙ୍କୁ ଶ୍ରୀକାରେ ପ୍ରବେଶ କରିବାକୁ ନଦେଇ ନିରା-
ଶ୍ରୟ ଅବସ୍ଥାପନ୍ନ ଉକ୍ତ ଶ୍ରୀକାଙ୍କୁ ତତ୍ତ୍ଵ ଦେଇଥିଲେ ।
ତଦବଧୂ ଉକ୍ତ ନାଗବଣୀୟ ଶ୍ରୀକାମାନେ କଳାହାଣ୍ଡିରେ
ଶ୍ରୀକା କରି ଅସ୍ଥୁ ଅଛନ୍ତି । ଯେଉଁ ଶ୍ରୀକା ପାଠଶାଳାରେ
ଶ୍ରୀକା କରୁଥିଲେ ତାଙ୍କର ବଂଶାନୁକ୍ରମେ ତ * । ୨

(୩)

ଶ ଶୁକ୍ରାଙ୍କ ଶାସନ ପରେ ହୃଷିକେଶ ଦେବଙ୍କ ରାଜତ୍ବ
କାଳରେ ରମ୍ଭାଈ ଦେବ ନାମକ ଜଣେ ବୈଦ୍ୟ
ବଂଶୀୟ ରାଜା ତାଙ୍କୁ ପରାସ୍ତ କରି ନିହତ କରିଥିଲେ ।
ପାଟନାରେ ରାଣୀପୁର ହରିଆ ଓ ଚନ୍ଦ୍ରଶେଖର ପ୍ରଭୃତି
ସ୍ଥାନ ମାନଙ୍କରେ ସେହି ଗଙ୍ଗବଂଶୀୟ ରାଜା ମାନଙ୍କର
ଜାତୀୟମାଳା ମନ୍ଦିରାଦି ରୂପରେ ବିଦ୍ୟମାନ ରହିଅଛି ।
ସେ ସ୍ଥାନର ସୋମେଶ୍ବର ମନ୍ଦିର , ଭୈରବୀ ଚନ୍ଦ୍ର ଓ
ରାଜରାଜର ଧ୍ୟାନାବଳେଷର ଚିହ୍ନମାନ ମୁକ୍ତସାକ୍ଷି-
ରୂପେ ଜାଣେୟ ରାଜବୃତ୍ତ ବଂଶୀୟ ପରଚୟ ପ୍ରଦାନ
କରୁଅଛି । ଉକ୍ତ ହୃଷିକେଶ ଦେବଙ୍କର ପୁତ୍ର ସରସ୍ବ-
ଦେବ ବାମଣୀ ରାଜବଂଶର ସ୍ଥାପନ କର୍ତ୍ତା ଅଟନ୍ତି । ତହିଁର
ବଂଶଦ ବିବରଣ ପରେ ଲିଖିତ ହେଲା । ଅଦ୍ୟାବଧି
ବାମଣୀରେ ଅଷ୍ଟାବଂଶଜ ପୁରୁଷାନୁକ୍ରମରେ ଗଙ୍ଗବଂଶୀୟ
ରାଜାମାନେ ରାଜତ୍ବ କରି ଅସୁଅଛନ୍ତି ।

ଐତିହାସିକ ଗଣନାରେ ବାମଣୀରେ ଗଙ୍ଗବଂଶୀୟରାଜା
ମାନଙ୍କର ପ୍ରାଚୁର୍ଯ୍ୟବ ଅତ୍ୟଧିକ ସାତ ଶତ ବର୍ଷ ହେବ ।

(୩୯)

ବାମଣ୍ଡାର ଶୁକ୍ଳସିଂହାସନାରୁ ଗାଙ୍ଗେୟ ଶକ୍ତି-
ମାନଙ୍କର ନାମାବଳୀ :—

୧	--	ଶକ୍ତି	ସରସ୍ୱତୀ ଦେବୀ
୨	--	”	ନାରାୟଣୀ ଦେବୀ
୩	--	”	ଜଗନ୍ନାଥ ଦେବୀ
୪	--	”	ଗଙ୍ଗାଧର ଦେବୀ
୫	--	”	ଜଗଜ୍ଞେୟା ସିତାବନ ଦେବୀ
୬	--	”	ରଘୁନାଥାୟା ଦେବୀ
୭	--	”	କାମଦେବୀ ସୁଭାଗ ଦେବୀ
୮	--	”	ବିଦ୍ୟାଧର ଦେବୀ
୯	--	”	କଳ୍ପସିଦ୍ଧା ଦେବୀ
୧୦	--	”	ରାମଚନ୍ଦ୍ର ଦେବୀ
୧୧	--	”	ଦୁର୍ଗା ଦେବୀ
୧୨	--	”	ମୁଖି ଦେବୀ
୧୩	--	”	ବିଶ୍ୱନାଥ ଦେବୀ
୧୪	--	”	ସଦାନନ୍ଦ ଦେବୀ

(୩୨)

୧୫	--	”	ବିନ୍ଦୁମ ଦେବ
୧୬	--	”	ରଘୁନାଥ ଦେବ
୧୭	--	”	ବିଭୂତି ଦେବ
୧୮	--	”	ଭାଗୀରଥ ଦେବ
୧୯	--	”	ହାତୁ ଦେବ
୨୦	--	”	ଚନ୍ଦ୍ରଶେଖର ଦେବ
୨୧	--	”	ପ୍ରତାପରାଦ୍ର ଦେବ
୨୨	--	”	ସର୍ବେଶ୍ଵର ଦେବ
୨୩	--	”	ଅର୍ଜୁନ ଦେବ
୨୪	--	”	ବାଲୁକା କୃଷ୍ଣ ଦେବ
୨୫	--	”	ଶରଣେଶ୍ଵର ଦେବ
୨୬	--	”	ବ୍ରହ୍ମସୁନ୍ଦର ଶି ଭୁବନ ଦେବ
୨୭	--	”	ବାସୁ ଦେବ ସୁକୁଳ ଦେବ

K. C. I. E

୨୮	--	ବିଭୂତିଶେଖରାଜା ଶ୍ରୀମାନ୍ ସଚ୍ଚିଦାନନ୍ଦ ଶି ଭୁବନ ଦେବ
----	----	---